

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. D. Magistri Petri Lombardi Novariensis Episcopi
Parisiensis. Sententiarvm Libri IV. quibus vniuersæ
Theologiæ summa continetur**

Petrus <Lombardus>

Mogvntiæ, 1632

Quomodo possit dici solus pater, vel solus filius, vel solus spiritus sanctus,
cum sint inseparabiles. A

urn:nbn:de:hbz:466:1-38829

Opinionem heretici ponit, vt destruat.

Sed forte dicis, eo ipso pater est maior filio, quia de nullo genitus, genuit tamē æqualem. Ad quod cito respondebo: imo ideo non est pater maior filio, quia æqualem sibi genuit. Origenis enim questio ista est, quis de quo sit: equalitatis autem, qualis aut quantus sit, quod est dicere. Ad Orig. pertinet questio qua queritur, quis de quo sit: ad equalitatem vero illa qua queritur qualis aut quantus quis sit. Nec cum dicitur filius à patre genitus, ostenditur inæqualitas substantiæ, sed ordo naturæ, non quo alter prior esset altero, sed quo alter est ex altero. Non ergo secūdū hoc quod pater genuit, & fili⁹ genit⁹ est, vel spirit⁹ S ab utroq; procedit, equalitas vel inæqualitas ibi existēt: quia nō secūdū hoc alia psona alii æqualis vel inæqualis dicitur. Ecce æqualitas. Trinit. & vna eademq; substantia, quātū breuiter potuim⁹, demonstrata est in superiorib⁹: qualiter scil. aliqua trium personarū quamlibet aliam nec eternitate, nec magnitudine, nec potentia excellat.

QVÆRITVR QVOMODO POSSIT DICERESOLUS PATER, VEL SOLUS FILIUS, VEL SOLUS SPIRITUS SANCTUS, CUM SINT INSEPARABILES.

DISTINCT. XXI.

Distin. 19.

Hic oritur questio trahens originem ex prædictis. Dictū est enim supra, quod tantus est solus pater, vel solus filius, vel solus spiritus Sanctus quantum simul illæ tres: & quod duæ vel tres personæ simul non sunt maius aliquid, quam vna persona sola. Ideo querit August. in 6 lib. de trinit. quomodo hæc sane dici possint, cum nec pater sit solus, nec filius, nec spiritus S. sed semper & inseparabiliter & filius cum patre cum filio, & spiritus S. cum utroque. Inseparabiles enim sunt hæc tres personæ. Ad quod respondet August. in eodem.

Aug. 7. li. 6.

*Aug. in fine
esp. 7. li. 6.*

Solum

Solum Deum patrem dicimus, non quia separatur à filio, vel à spiritu sancto: sed hoc dicentes significamus quia illi simul cum eo non sunt pater. Solus enim pater, pater est. Quod non dicitur quia ipse sit solus, id est, sine filio, vel spiritu S. sed per hoc filius, vel spiritus S. à paternitatis consortio excluduntur. Ita & cum dicitur, solus filius filius est, vel solus spiritus S. est spiritus S. non diuiditur filius à patre, vel spiritus sanctus ab utroque; sed à consortio filialis proprietatis excluduntur pater & spiritus S. & à consortio processibilis proprietatis pater & filius. Cum ergo dicitur, tantus est solus pater, quantum simul illi tres, per hoc quod dicitur solus, non separatur pater ab aliis: sed hic est sensus solus pater, id est, pater qui ita pater est, quod nec filius, nec spiritus sanctus, tantus est, &c. Similiter intelligi cum dicitur, solus est filius, vel solus est spiritus S. Solus ergo pater dicitur, ut ait

*In princip.
ca. 8. lib. 6.*

*August. in
princip. ca.
9 eiusdem
lib. 6.*

Vtrum possit dici, solus pater est Deus, solus filius est Deus, vel solus spiritus est Deus: vel pater est solus Deus, vel spiritus sanctus est solus Deus.

POST hæc quaeritur, vtrum sicut dicitur, solus pater est pater, vel solus filius est filius, ita possit dici, solus pater est Deus, vel solus filius est Deus, ita & de spiritu S. Aut pater est solus Deus, filius est solus Deus. Ad quod dicimus, quia pater & filius & spiritus S. dicitur, & est vnus Deus: & hæc Trinitas simul proprie dicitur esse solus Deus, sicut solus sapiens & solus potens. Sed non videtur debere dici à nobis, verbis nostris utentibus, nisi vbi sermo auctoritatis occurrit. solus pater est Deus, vel pater est solus Deus, ita de filio & spir. S. dicimus: Vnde Aug. in 7. li. de Trin. ait: Quoniam ostendimus quomodo posset

1. ad Ti. 6. d.

*Cap. 9. li. 6.
in princip.
Aug. ibid.
ca. 9. lib. 6.
continuo.*

set